

927.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 4 listopada 1927 r.

o znakowaniu mięsa, przeznaczonego do wywozu do Szwecji.

Na zasadzie § 23 ustawy z dnia 3 czerwca 1900 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 547) i § 19 ustawy z dnia 28 czerwca 1902 r., wydanej w wykonaniu wymienionej wyżej ustawy (Zb. Ust. Prus. str. 229), zarządzam co następuje:

§ 1. Mięso świeże, przeznaczone do wywozu do Szwecji, oprócz stempla, wymaganego przez postanowienie § 43 przepisów wykonawczych z dnia 30 maja 1902 r. (Dz. Urz. Rz. Niem. str. 115) do ustawy z dnia 3 czerwca 1900 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 547), a świadczącego o zdatności tego mięsa do spożycia, winno być dodatkowo zaopatrzone stemplem z wyraźnym napisem „Polska” według załączonego wzoru (№ 1).

§ 2. Mięso solone lub w inny sposób przyrządzone, przeznaczone do wywozu do Szwecji, winno być zaopatrzone w etykiety w języku polskim i szwedzkim, umieszczone na opakowaniu i podpisane przez państwowego lekarza weterynaryjnego lub przez lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez władzę administracyjną II instancji, o treści według wzoru (№ 2).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze województw poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Wzór № 1.

P O L S K A

Wzór № 2.

(forma: karton o wymiarze 15 x 8 cm).

(Str. 1).

P O L S K A	Mięso pochodzące z uboju w _____
	_____, stosownie do przepisów o badaniu mięsa, przeznaczonego na wywóz zagranicę, dopuszczone do wywozu do _____
	_____, dn. _____
	pieczęć urzędowa _____ upoważniony lekarz weterynarii

(Str. 2).

Z E L O P	Kött från _____
	Einligt förordningen <u>vörande kontroll</u>
	<u>över utförseln ov kött gaskänd för</u>
	utförsel till _____
_____ , den _____	
pieczęć urzędowa _____ legitimerad veterinär	

928.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 15 listopada 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie niektórych zmian rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 23 grudnia 1926 r. o zasadach administrowania i dysponowania funduszem zapomóg i kredytu ulgowego.

Na mocy cz. 3 art. 74 i cz. 3 art. 75 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Część 3 § 5 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 23 grudnia 1926 r. o zasadach administrowania i dysponowania funduszem zapomóg i kredytu ulgowego (Dz. U. R. P. z r. 1927 № 7, poz. 51) otrzymuje brzmienie następujące: „W okresie ulgowym dłużnicy nie płacą rat amortyzacyjnych. Okres ten rozpoczyna się w trzy miesiące od dnia wydania orzeczenia o przyznaniu pożyczki”.

§ 2. Części 2 i 3 § 6 tego rozporządzenia otrzymują brzmienie następujące:

„2. Pierwsza rata będzie płatna w dniu 1 października, względnie 1 kwietnia tego półrocza, w którym rozpoczyna się okres umorzenia pożyczki (cz. 2 § 5).

3. Należne za okres ulgowy, zgóry obliczone, odsetki stanowią dodatkową pożyczkę, którą dłużnik winien spłacać wraz z procentami w półrocznych ratach amortyzacyjnych, płatnych w tych samych terminach jak raty pożyczki głównej.

Odsetki przypadające za czas od dnia upływu okresu ulgowego do dnia rozpoczęcia okresu umorzenia płatne są przy pierwszej racie amortyzacyjnej”.

§ 3. Na końcu części 4 § 7 tego rozporządzenia dodaje się wyrazy: „względnie instytucję społeczną”.

§ 4. Części 1, 2 i 3 § 9 tego rozporządzenia otrzymują brzmienie następujące:

„1. Po przyznaniu pożyczki w listach zastawnych Państwowy Bank Rolny zawiadomi o tem okręgowy urząd ziemski, który orzeknie o przyznaniu pożyczki z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego (§ 1), po-

czem prześle orzeczenie do Państwowego Banku Rolnego.

2. Państwowy Bank Rolny zawiadomi petenta, względnie instytucję lub osobę sprzedającą grunt, że pożyczki w listach zastawnych Banku i z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego zostały danemu petentowi przyznane i będą wypłacone po złożeniu w Państwowym Banku Rolnym dokumentów, stwierdzających hipoteczne zabezpieczenie pożyczki, zgodnie z wymaganiami obowiązujących Bank przepisów.

3. Po otrzymaniu dokumentów, stwierdzających zabezpieczenie pożyczek, Państwowy Bank Rolny dokona wypłaty pożyczki z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego w sposób, wskazany w orzeczeniu okręgowego urzędu ziemskiego, o czym zawiadomi właściwy okręgowy urząd ziemski”.

§ 5. Ostatnie zdanie części 2 § 11 tego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Pierwsza rata pożyczki będzie płatna w najbliższym dniu 1 kwietnia, jeżeli wypłata pożyczki nastąpiła w drugim półroczu kalendarzowym, lub w najbliższym dniu 1 października, jeżeli wypłata pożyczki nastąpiła w pierwszym półroczu kalendarzowym”.

§ 6. Po § 11 tego rozporządzenia dodaje się nowy paragraf treści następującej:

„§ 11-a. 1. Z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego mogą być również udzielane przejściowo pożyczki na nabycie gruntów, w tych przypadkach, gdy grunty są nabywane na uzupełnienie gospodarstw karłowatych przy scalaniu, a brak uregulowanej hipoteki uniemożliwia udzielenie pożyczek długoterminowych.

2. Pożyczki tego rodzaju będą udzielane przez Państwowy Bank Rolny na wniosek okręgowego urzędu ziemskiego i stanowić będą uzupełnienie kredytu przejściowego dłużej-terminowego z funduszu Państwowego Banku Rolnego.

3. Wysokość przejściowych pożyczek z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego, łącznie z pożyczką dłużej-terminową Państwowego Banku Rolnego nie może przekraczać 90% ceny kupna-sprzedaży, ustalonej w umowie kupna-sprzedaży. Pożyczki udzielane będą na okres do lat 3 za solidarnym poręczeniem dwóch odpowiedzialnych majątkowo osób. Należne od tych pożyczek odsetki będą doliczone do kapitału i spłacane razem z nim.

4. Pożyczki przejściowe z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego będą na prośbę dłużnika skonwertowane na pożyczki długoterminowe w myśl zasad niniejszego rozporządzenia, przy czym podanie o konwersję pożyczki winien dłużnik złożyć do okręgowego urzędu ziemskiego za pośrednictwem Państwowego Banku Rolnego najpóźniej w 30 dni od daty uregulowania hipoteki na rzecz nabywcy. O ile podanie w powyższym terminie nie będzie złożone, pożyczka winna być spłacona.

5. Przy konwersji wspomnianych wyżej pożyczek okres ulgowy będzie obliczany od dnia wypłaty pożyczki. Okres, w którym dłużnik korzysta z pożyczki przejściowej, wliczony będzie do okresu ulgowego”.

§ 7. W § 13 tego rozporządzenia dodaje się trzecią część treści następującej: „Wysokość pożyczki

na zagospodarowanie się nie może przekroczyć kwoty 4.300 złotych”.

§ 8. Część 2 § 14 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy udzielaniu tych pożyczek należy uwzględnić sumy niespłaconych pożyczek na zagospodarowanie się, udzielonych z funduszy przewidzianych w § 1 (kat. A i B) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 330), wraz z zaległymi odsetkami i należnym dodatkiem administracyjnym (§ 27 niniejszego rozporządzenia) od tych pożyczek, i sumy te potrącić przy wypłacie pożyczek”.

§ 9. Część 2 § 15 otrzymuje brzmienie następujące: „Okres umorzenia pożyczki będzie się liczył od najbliższego dnia 1 stycznia lub 1 lipca, jaki nastąpi po upływie 4 lat okresu ulgowego, rozpoczynającego się w 3 miesiące od dnia wydania orzeczenia o przyznaniu pożyczki”.

§ 10. Paragraf 17 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Po przyznaniu pożyczki okręgowy urząd ziemski przesyła orzeczenie do Państwowego Banku Rolnego, który zawiadomi petenta, że pożyczka będzie mu wypłacona po nadesłaniu wyciągu hipotecznego.

2. Jeżeli hipoteka działki przed wypłatą pożyczki na zagospodarowanie nie może być uregulowana, a zachodzi pilna potrzeba udzielenia tej pożyczki, okręgowy urząd ziemski może wydać orzeczenie o przyznaniu pożyczki bez zabezpieczenia hipotecznego za poręczeniem dwóch osób (cz. 3 § 20), przy czym orzeczenie winno zawierać zobowiązanie pożyczkobiorcy do hipotecznego zabezpieczenia pożyczki na swój koszt, w terminie określonym w orzeczeniu. W tych wypadkach orzeczenie łącznie z pokwitowaniem odbioru pożyczki stanowić będzie dowód zobowiązania, poręka zaś będzie składana w postaci deklaracji podpisanej przez osoby poręczające”.

§ 11. Część 3 § 18 skreśla się.

§ 12. Paragraf 21 tego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „W księdze hipotecznej (gruntowej) winno być uwidocznione, że grunty obciążone hipotecznie z tytułu pożyczek na nabycie gruntów i na zagospodarowanie, udzielonych na zasadzie niniejszego rozporządzenia, nie mogą być, do czasu całkowitej spłaty obciążających je pożyczek, dzielone, sprzedawane, wdzierżawiane ani zastawiane (obciążane hipotecznie) bez zezwolenia właściwego okręgowego urzędu ziemskiego.

Orzeczenie o przyznaniu pożyczki winno zawierać zastrzeżenie, że pożyczka lub jej pozostałość wraz z procentami i innymi należnościami staje się natychmiast wymagalną w razie niedotrzymania któregokolwiek z warunków zawartych w orzeczeniu, a w szczególności w następujących przypadkach:

a) jeżeli dłużnik nie uiszcza w właściwych terminach dwóch kolejnych rat amortyzacyjnych,

- b) jeżeli grunt, na który pożyczka została udzielona, poddany zostanie postępowaniu egzekucyjnemu ze strony osób trzecich,
- c) jeżeli stwierdzone zostanie, że dłużnik umyślnie lub przez niedbalstwo niszczy gospodarstwo, obciążone pożyczką,
- d) jeżeli stwierdzone zostanie, że dłużnik użył pożyczki na inny cel, niż została przyznana,
- e) jeżeli stwierdzone zostanie, że dłużnik niszczy lub usuwa bez zezwolenia okręgowego urzędu ziemskiego znajdujące się na gruncie budynki, których wartość była uwzględniona przy przyznaniu pożyczki,
- f) jeżeli dłużnik, bez zgody okręgowego urzędu ziemskiego, odda grunt w użytkowanie osobie trzeciej,
- g) jeżeli dłużnik nie ubezpieczy od ognia budynków, których wartość uwzględniono przy przyznaniu pożyczki, lub na których wzniesienie została udzielona inna pożyczka z funduszy państwowych, przyczem ubezpieczenie winno nastąpić w jednej z instytucji ubezpieczeniowych, wskazanych przez okręgowy urząd ziemski, w wysokości, określonej przez tenże urząd i z zastrzeżeniem, że wypłata odszkodowania pogorzelowego właścicielowi nie może nastąpić bez zgody okręgowego urzędu ziemskiego,
- h) jeżeli dłużnik nie uiszczy dwóch kolejnych składek asekuracyjnych".

§ 13. Część 4 § 27 tego rozporządzenia skreśla się.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

929.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 18 listopada 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej o wykonaniu w odniesieniu do pracowników kolejowych ustawy z dnia 26 listopada 1925 r. w sprawie uzupełnienia odszkodowania osób, dotkniętych skutkami nieszczęśliwych wypadków przy pracy w b. dzielnicy rosyjskiej lub na wychodźstwie w Rosji.

Na mocy art. 2, 6 i 10 ustawy z dnia 26 listopada 1925 r. w sprawie uzupełnienia odszkodowania osób, dotkniętych skutkami nieszczęśliwych wypadków przy pracy w b. dzielnicy rosyjskiej lub na wychodźstwie w Rosji (Dz. U. R. P. № 125, poz. 892) zarządza się co następuje:

§ 1. Dyrekcje kolei państwowych przystępują niezwłocznie do ustalenia i wypłaty dodatków wyrównawczych, przewidzianych w art. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. № 125, poz. 892) osobom, pobierającym rentę za nieszczęśliwe wypadki, które zdarzyły się przed dniem 1 lipca 1924 r. na polskich kolejach państwowych na terenie b. zaboru rosyjskiego niezależnie od tego, czy wypadek zdarzył się w czasie zarządu b. władz zaborczych, czy okupacyjnych, czy też w czasie zarządu polskich władz kolejowych, oraz osobom, pobierającym rentę za nieszczęśliwe wypadki, które zdarzyły się na kolejach w tymże czasie na wychodźstwie w Rosji.

Dodatki wyrównawcze wypłacone zostaną uprawniomemu jednorazowo.

O przyznaniu dodatku wyrównawczego należy powiadomić uprawnionego z odnośnym wyjaśnieniem tytułu wypłaty.

§ 2. Ustalenia wysokości dodatku wyrównawczego dla pracowników kolejowych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, dokonają dyrekcje kolejowe według postanowień art. 3 ustawy z dnia 26 listopada 1925 r.

Osobom, które w tym czasie uzyskały jednorazową odprawę, zwalnającą w myśl obowiązujących przepisów od dalszego wypłacania rent, przysługuje prawo do dodatku wyrównawczego tylko w tym przypadku, gdy zastrzeżona została rewizja odszkodowania. W tych razach do określenia należnego dodatku stosują się przepisy art. 5 pomienionej ustawy.

§ 3. Osobom podpadającym pod lit. b) i c) art. 1 ustawy wymienionej w § 1 niniejszego rozporządzenia, którym polskie władze kolejowe przyznały prawo do renty przed wydaniem niniejszego rozporządzenia, niezależnie od dodatku wyrównawczego wypłacone będą renty za czas od 1 lipca 1924 r. do dnia przyznania renty przez polskie władze kolejowe.

§ 4. Od określonego w powyższy sposób dodatku wyrównawczego potrąca się sumy wypłacone na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 4, poz. 35).

§ 5. Jeżeli osoby, wymienione pod lit. b) art. 1 ustawy z dnia 26 listopada 1925 r. posiadają tytuły prawne, udowodnione aktami ugody, wyrokami sądowymi, rezolucjami rentowemi i t. p., mają zgłosić swe roszczenia do dyrekcji kolei państwowych, na której terenie obecnie zamieszkują.

Osobom tym wypłacą dyrekcje kolejowe renty ustalone w tytułach prawnych, a przeliczone na podstawie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1029).

§ 6. Prawo do renty i dodatków wyrównawczych dla osób wymienionych pod lit. c) art. 1 ustawy z dnia 26 listopada 1925 r., jak również dla osób, wymienionych pod lit. b) tegoż artykułu, jeśli nie posiadają udowodnionych tytułów prawnych, oraz wysokość rent, należnych tym osobom, ustalają komisje odszkodowań, istniejące przy dyrekcjach kolei